

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁK LAPJA

2012. JANUÁR

XVIII. évfolyam 5. szám

Januári levélváltás

Bizonyára emlékeztek még valamennyien, hogy Karácsony előtt minden osztályban lelkesen fogalmaztátok az üdvözlőleveleket. Természetes volt számotokra, hiszen tudjuk, hogy távol lévő szeretteinknek, ismerőseinknek jól esik, ha jelezzük: gondolunk rájuk. Képeslapot küldtetek Burger atyának, a fenntartónak és Elek Zenóbia Paula nővérnek is... Talán a nyolcadikosok kivételével fel-feltettétek a kérdést: ki lehet vajon ez a kedvesnővér?

Elek Zenóbia Paula nővér a Páli Szent Vince Szeretleányai Szerzetesrend kedvesnővére. 1993-ban újraindult iskolánk első igazgató-nővére volt hosszú éveken keresztül. Az első tanévtől kezdve segítette az itt folyó munkát, és sokáig itt járt-kelt közöttünk, amíg kora és egészsége megengedte ezt. Szeretettel simogatta meg a növendékeket, mosolygott biztatón iskolánk valamennyi tagjára, diákra, tanárra egyaránt. Egyetlen napon sem mulasztotta el, hogy imádkozzon az iskoláért, a növendékekért, a szülőkért, a pedagógusokért.

Amikor visszavonult a rendházba, akkor igyekezett az iskolaújságon keresztül kapcsolatot teremteni „kedves iskolájával”: ő írta a „Lelki útmutatót” az újság első oldalára... még a tavalyi tanévben is egyszer-egyszer. Képeslapjainkat elolvastán – idős kora ellenére – tollat ragadott. Szeretettel és hálás köszönettel tesszük közzé most sorait:

Kedves Jó péceli Gyermekek!

Igazi karácsonyi örömet szereztek nekem aranyos kis leveleitekkel! Köszönöm!

Életem nagy ajándéka volt az a lehetőség, hogy elindíthattuk a katolikus iskolát. Ma is hálás vagyok érte Istennek, hogy adott hozzá elegendő bátorságot... Hálás szívvel gondolok nagyapáitok bátorságára és hűségére, melynek gyümölcse lett ez az intézmény. Hálás vagyok édesapáitoknak és édesanyáitoknak is azért, hogy katolikus iskolába íratlak titeket. Nektek pedig nagyon örvendezem. Imádkozom értetek, hogy mindnyájan – még öreg korotokban is – mosolyogva emlegessétek ezt az iskolát. Itt megkaphatjátok életekhez az alapot, s bizonyára nem fogjátok elfeledni soha az úttravalót: „Én vagyok a tő, / Ti vagytok a gyümölcs, a termés”. Bízom benne, hogy így lesz, és mindig Isten útján jártok majd...

Magamról csak annyit -hála Istennek-, még tudok jární óvatosan, lassan – mert bizony a 88. évemben vagyok, és nagyon fogy az erőm. Döcögve, de azért még talpon vagyok egész nap. Ez is ajándék. Nagyszüleim és szüleim már mind odaát vannak, tavaly nyár vége óta már az ikertestvérem is. De azért vannak, akik még szorgalmasan látogatnak, ami mindig örömet jelent nekem.

Ugyanígy örömet jelentett, amikor megkaptam leveleiteket. Köszönöm! Kedves Jó Gyermekek! Adjátok át üdvözlőleveletem szüleiteknek, nagyszüleiteknek is – és szeressétek őket nagyon!

Amíg tudok, válaszolni fogok, amikor megkerestek engem. Bizonyos, hogy valamennyien érzitek majd: imáim minden napon szorgalmasan küldöm értetek, a kedves péceliekért!

Szeretettel: Elek Paula Zenóbia nővér

Köszönjük, Paula nővér! Isten tartsa meg nekünk sokáig!

Felső tagozatos vagyok

Eltelt egy fél év a felső tagozatból. Alig vártam már az ötödik osztályt.

Azóta sok új dolgot tanultam matematikából, nyelvtanból és irodalomból. Idén ismerkedtem meg a történelemmel és az informatikával, a hon- és népismerettel. Alig vártam ezeket a tantárgyakat, hiszen érdekel a számítógépek világa, a sok érdekes játék; no meg őseink élete is. A matek számomra a legnehezebb tantárgy, de megpróbálok igyekezni.

Szokatlan volt, hogy idén több tanár tanít minket, mint az előző években. Arra is rá kellett jönnöm, hogy több időt kell fordítanom a tanulásra.

A következő félévben többet tanulok, és az órákon is jobban figyelek tanárainkra.
Aranyi Bernadett 5.o.

Hihetetlen, hogy szinte még tegnap volt, amikor elsős voltam, most pedig az 5. osztály első felénél járok! Szeptemberben nagyon örültem, hogy felső tagozatos lettem.

Sokkal gazdagodtam ebben a félévben. Új dolgokat ismerhettem meg, amikről eddig nem tudtam. Beleméremültem egy-egy tantárgyba, ami régebben nemigen történt meg velem.

Szeptemberi érzéseim nem sokat változtak, mert továbbra is örülök annak, hogy felsős vagyok. Csupán néha—amikor rossz napon van—megy el a kedvem a tanulástól, de néhány jó szó után újra erőre kapok, és visszatér a jókedvem.

*A II. félév során igyekszem minden órára készülni, és kicsit háttérbe helyezni a játékot. Igyekszem jobban elfogadni az osztálytársaimat, és azon is igyekszem, hogy ne okozzak csalódást senkinek.
Lugosi Gábor 5.o.*

Először féltem a felső tagozattól, de rájöttem, hogy semmi okom rá.

Lettek új tantárgyaink, és én mindkettőt szerettem. (történelem, informatika) Már nem félek a felső tagozattól és a tanároktól sem tartok. Úgy látom, mindenki jobban tanul, érdekesek a tantárgyak, és jók a tanárok is.

Úgy gondolom, ha szorgalmasabb lennék, még jobb jegyeim lennének, és lehet, hogy még jobban szeretnék felsős lenni.

Suta Dávid 5.o.

Szeptemberben nagyon tartottam a felső tagozattól, mert azt hittem, sokkal nehezebb lesz. Mára bebizonyosodott számomra, hogy nem nehezebb, csak többet és másként kell tanulni.

A tudásom sokat gyarapodott. Amit alsóban tanultunk, azt sok minden-nel kiegészítettük. Tanultunk számunkra

érdekes és új ismereteket is.

Szeptemberben mindenféle kérdések és gondolatok cikáztak az agyamban: Milyen feladataim lesznek? Sikerülni fog továbbra is ötös bizonyítványt szereznem? Sok dolgozatot fogunk írni? Akkor még ezek voltak számomra a legfontosabb kérdések. Ma már tudom rájuk a választ.

A legfontosabb, amit megállapítottam: napról napra, óráról órára tanulni kell—a többi megy magától...

A második félévben is szeretném a tanulmányi eredményem szintjét megtartani, sőt még jobb szeretnék lenni. Javítanom kell a helyesíráson, és mindent precízen, alaposan el kell olvasnom.

*Összegezve: a felső tagozat jó és nehéz is ugyanakkor. Nekem pedig még sokat kell tanulnom, hogy okos és ügyes legyek.
Görbe Máttyás 5. o.*

Szeptemberben élményekkel feltöltődve, új tapasztalatok reményében kezdtem el a felső tagozatot. Egy kicsit féltem, hogy nehéz lesz az 5. év.

Most már nem félek. Megtapasztaltam, hogy a legtöbb ismeret kapcsolódik az alsóban tanultakhoz, azokat bővíti. Rájöttem, hogy a későbbiekben a mostani ismereteimet fogom majd tovább gyarapítani. Ezért is kell a következő félévben szorgalmasabbnak lennem.

Úgy gondolom, hogy az első félév jól telt, és remélem, hogy a második még jobb lesz. Mindenesetre ez egy izgalmas félév volt.

Varga Balázs 5.o.

Felső tagozatos vagyok

Az első hetekben izgatott voltam az első órák, az új tanárok és az új tantárgyak miatt. Úgy gondoltam, hogy a felső tagozat nehéz lesz az alsó tagozathoz képest.

Most a félév végén meg kell állapítanom, hogy a tudásom sokat gyarapodott. Az idén elkezdtek a történelmet és az irodalmat tanulni. Mind a két tárgyat nagyon szeretem. Számomra izgalmasak, érdekesek az órák. Már az alsóban is tanultunk természetismeretet, de az idén ez a tantárgy is új színekkel bővült. Szeretem a sportokat, a testnevelés órákon a kedvencem az akadálypálya. Az idei évben a már hagyományos Erzsébet-hét is változást hozott számunkra. A pályázatok összetettebbek, nehezebbek voltak, de én ennek ellenére jól szerepeltem, aminek nagyon örülök.

Tanáraink többségét már alsós korunk óta ismerjük, de más, amikor valakivel néhány szót váltunk futtában, és más, amikor órákat töltünk együtt napról napra. Úgy gondolom, tanáraink megszerettek minket, ahogyan mi megszerettük őket.

Az első félévben elért eredményeimet jónak mondhatom. Izgalmas volt számomra ez az időszak. Igyekszem, hogy a második félév is ilyen jól sikerüljön.

Kocsis Adél 5.o.

Szokatlan volt, hogy új tantárgyaink lettek ötödikben, és minden tárgyat más tanít. Izgultam is, milyenek lesznek az eredményeim.

Számomra a legérdekesebbé a történelem és az informatika órák váltak. Úgy tapasztalom, hogy lényegesen többet kell tanulni, mint alsóban, így kevesebb időm jut a játékra. Próbálom beosztani az időmet, hogy mindenre jusson. Rájöttem azonban, hogy ha az órákon jobban figyelek, könnyebben és gyorsabban végzem el otthon a feladataimat.

A második félévben iparkodom, hogy még jobb eredményeket érjek el.

Imre Tímea 5.o.

Szeptemberben minden ötödikes izgatottan jött iskolába. Kíváncsiak voltunk, milyen „nagy” lenni, valóban olyan sokat kell-e tanulni, s vajon érdekesek-e az új tantárgyak, másként zajlanak-e az órák.

Az előző hónapok alatt megtanultam sok dolgot a számítógépről, a magyar nyelvről, népünk és más népek életéről. Számos újdonságot tudtam meg.

Rájöttem közben, hogy nem annyira nehéz a felső, mint gondoltam. „Csak” oda kell figyelni, és megy minden, mint a karikacsapás. Nem kell félni, mert azt tanuljuk, aminek az alapjait azelőtt is tudtuk. Egyre bővebben, egyre részletesebben ismerjük meg a dolgokat.

Szeretnék a második félévben minden tantárgyból ötös lenni, és osztálytársaimmal sok-sok versenyt megnyerni.

Jól érzem magam a felsőben, mert nagyon jó az osztályunk.

Hajdú Márk 5.o.

Eltelt az első félév a felső tagozatból. Néhány hónapja még el sem tudtam képzelni... Akkor azt gondoltam, nagyon nehéz lesz. Nem tudtam, hogyan fogom kibírni.

Úgy érzem, hogy sok újat megtanultam ez idő alatt. Észrevettem, hogy jóval többet kell tanulni, mint az alsóban. A második félévben majd figyelemztetem magam erre, hogy ne az utolsó napokban kelljen felelnem az ötösért.

Szerintem ez a félév viszonylag jól sikerült, bár egy kicsit jobb jegyeket szerettem volna.

Tudom, hogy a következő félév eredménye rajtam múlik majd.

Solti Péter 5.o.

Vizsgamérleg

Szerda reggel kicsit félve keltem, és még egyszer átnéztem a nyelvtan és az irodalom tételeket.

Amikor beértem az iskolába, mondta az egyik osztálytársam anyukája, hogy gyorsan menjek be. Amikor beléptem, csodálkozva vettem tudomásul, hogy csak hárman vannak bent. Gyorsabban ment a vizsga, mint gondoltuk... Mivel egyik osztálytársam éppen felelt, kicsit várokoznom kellett. Figyeltem kicsit. Azután húztam. Sok-sok tétel volt előttem. Háromfélét kellett húznunk: szövegértést, irodalmat, nyelvtant. Gyorsan kihúztam, és leültem. Hamar elkészültem a jegyzeteimmel, ám sokat kellett várnom, amíg rám került a sor. Kicsit aggódva léptem az asztalhoz. A szövegértésen és az irodalmon hamar túljutottam, de amikor a nyelvtanba bele akartam kezdeni, a tanár leállított. Azt mondta, ne siessék, majd ő kérdez. Így könnyebb volt felelnem. A versekből is kérdezett, amiket sajnos nem tudtam olyan jól, de a végére azért boldogan jöttem ki.

Megnyugodtam. Szerintem jól sikerült a vizsgám.

Amikor elindultam otthonról a matek vizsgára, nagyon izgultam.

Később kicsit szaporáznunk kellett a lépést, mert majdnem késve érkeztünk. Amikor beléptem a terembe, csak arra tudtam gondolni, hogy milyen jó lenne könnyű tételeket húzni. Ez félig meddig meg is történt...

A magyar vizsga előtt várokoznom kellett. Amikor végre elkezdtem, furcsa érzés fogott el. Félttem. Hirtelen elbizonytalanodtam, és nem nagyon akart forogni az agyam, amikor a tanárok kérdeztek tőlem valamit. Aztán mégis sikerült összeszedni magam. A vizsgáztató tanárok próbáltak segíteni nekem, rávezető kérdéseket tettek fel a szövegértési feladat megoldásakor. Nem nagyon ismerem azt a kifejezést, hogy „naiv”, ettől kicsit megijedtem, pedig ha amikor sikerült a kérdésekre összpontosítanom, könnyebben válaszoltam.

A vizsga után lassan visszatért belém az élet. Úgy éreztem, nem sikerült olyan jól a felelet, mint szerettem volna. A következő alkalommal jobban összeszedem magam, és akkor talán biztosabb leszek a tudásomban.

Amikor a matek vizsgán elkezdtem mondani mindazt, amit sikerült a fejemben összegyűjteni, nagyon izgultam. Sikerült valamennyit előszednem az ismereteimből, de úgy éreztem, nem elég. Ahogy kimentem a teremből, nagyon mérges lettem magamra, hogy nem tanultam eleget.

A magyar vizsgán nem izgultam annyira. Szövegértésből olyat húztam, amit úgy éreztem tudok, irodalomból is. A nyelvtantól nagyon félttem, de szerencsére a számomra legkönnyebbet sikerült kihúznom. Hamar felkészültem, és figyeltem a többieket. A szövegértésnél kicsit elbizonytalanodtam, és úgy gondoltam, Arany Jánosról is beszélhettem volna többet... Felelet közben azért is meg kellett állnom, hogy a folyosón zsvajgókat lecsendesítse a tanár. Közben megérkezett egy másik vizsgáztató, aki a memoriteremet hallgatva „Fuss, ha futhatsz...” hozzáfűzte: - Fuss Te is! Készen vagy! - Futottam volna, de még nyelvtanból felelnem kellett. A helyesírási feladatoknál rádöbrentem, hogy nagyon sok pótolnivalóm van még. Hirtelenjében meg is fogadtam magamnak, hogy ez így nem lehet tovább.

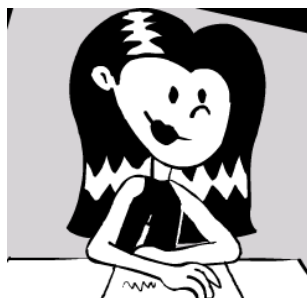
Amikor kimentem a teremből, nagy kő esett le a szívemről, de azt is beláttam, hogy a hiányosságokat meg kell szüntetnem, jövőre jobban kell tanulnom. Azzal is szembesültem, hogy van mit pótolnom. Megteszem, és a legközelebbi vizsgám jobb lesz.

Nagyon izgultam a magyar vizsga előtt. Hol falfehér, hol vörös voltam. (Én legalábbis úgy éreztem.) Szokatlan volt, hogy szemben ülnek velem, és figyelnek. Kihúztam a tételt, de alig tudtam a számon kiejteni valamit.

Úgy éreztem vizsga közben, a szövegértés jól sikerült. Azt nem tudtam felmérni, hogyan teljesítettem irodalomból és nyelvtanból, de úgy éreztem, hogy amit tudnom kellett, azt mind sikerült elmondanom. Mindent megtettem, amit megtehettem a siker érdekében. Közben figyeltem a vizsgáztatókat is. Azt láttam rajtuk, hogy ők is nagyon figyelnek, segíteni próbálnak, s talán már fáradtak is kicsit...

Amikor befejeztem a feleletet, megkönnyebbültem. A nyolcadikosokat is volt erőm másnap biztatni: „Nem kell izgulni, túlélitek!”

Vizsgamérleg

Péntek 13-án vizsgáztunk! Fél nyolcra kellett mennem, de én már reggel 5-kor fent voltam, hogy átnézzem még egyszer a tételeket.

Mire odaértem, izgultam, remegtem, majd' kiugrott a szívem. Senki és semmi nem tudott megnyugtatóni. Az izgalom egészen addig tartott, amíg ki nem húztam a tételeket. Feleléskor ismét előjött az izgalom. Úgy éreztem, meg sem tudok szólalni, leblokkoltam. Az izgalom ellenére mégis össze tudtam szedni magam, és egészen jól feleltem. Én azonban elégedetlen voltam magammal. Úgy éreztem, többre lennék képes.

Azt mondják, jó, ha vizsgázunk, mert a következő iskolában már nem fogunk annyira félni a hasonló helyzetektől. Azt mondják, ezt meg lehet szokni—mármint a vizsgahelyzetet. Én azt gondolom, lehet bármennyi vizsgám, én mindig izgulni fogok... Izgulni fogok a felvételi vizsgán is. De remélem, azért az is sikerül majd.

Nyika Emese 8.o.

A vizsga előtti hetekben az egész osztály lázasan készült. Pénteken, amikor elindultam, nem izgultam, de amikor beléptem az iskola ajtaján, rám tört a lámpaláz.

Sokat kellett várnom, mire bemehettem. Addig észre sem vettem, hogy izgulok, amíg a tételek kidolgozásával voltam elfoglalva. Utána viszont egyre jobban izgultam annak ellenére, hogy egyfolytában próbáltam megnyugodni.

Amikor kiálltam felelni, a nyelvtannal kezdtem. Jól ment. Ám amilyen jól ment a nyelvtan, olyan rossz az irodalom. Amikor végeztem, egyáltalán nem voltam megelégedve magammal. Nagyon elfáradtam, aznap már csak aludni tudtam. Hétfőn aztán még kértem, hadd felelhessek a félévi jobb jegyért...

Varga Gábor 8.o.

Korán felkeltem, nem tudtam aludni a magyar vizsga miatt.

Amikor végre kihúztam a tételt, megkönnyebbültem, pedig nem a legkönnyebbet sikerült „megcsípnem”. A kidolgozást követően nagyon sokat kellett várnom. Végre következhettem.

Amikor kiértem a teremről, fellélegeztem. Viszont megfogadtam, hogy ha legközelebb hasonló próba áll előttem, időben elkezdek tanulni. Felelet közben pedig nagyon figyelek a vizsgáztató kérdéseire, hiszen azért kérdez, hogy segítsen.

Szabó Luca 8.o.

Amikor odaálltam a vizsgáztató tanárok elé, égni kezdett az arcom és a fülem. Nem éreztem jól magam, de nem volt időm foglalkozni vele, másra kellett koncentrálnom...

Arra gondoltam (és most is úgy érzem) : bárcsak visszaforgathatnám az idő kerekét! Biztosan jobban és többet tanulnék, és akkor talán jobban sikerülne a vizsga. Ezen már nem változtathatok. Nektek viszont azt javaslom: tanuljatok szorgalmasan, mert a vizsga nem könnyű! Fontos lépés azonban ahhoz, hogy továbblépjünk! Mindenképpen meg kell tennünk!

A legjobb pedig az, ha lépéseink biztos, és helyes lépések!

Katona Nikolett 8.o.

Eljött az idő! El kellett mennem vizsgázni. Nagyon izgultam, mert be kell látnom, a tudásom igencsak hiányos volt.

Egyetlen percet sem vesztegettem: még a várakozás utolsó perceiben is tanultam. Akármennyire is elhalasztottam volna szívem szerint a vizsga időpontját, mégis be kellett mennem. Amikor kihúztam a tételeket, átmenetileg megnyugodtam, de amikor ki kellett állnom felelni, annyira izgultam, hogy úgy éreztem, semmi nincs a fejemben. Üres fejjel álltam a tanárok előtt. Úgy éreztem, semmi nincs a fejemben, ezért arra kellett hagyatkoznom, amit a felkészülési időben a papíromra leírtam. Amikor a vizsgáztató tanárok kérdeztek tőlem valamit, alig bírtam megszólalni (mert a papíron erről semmi nem állt)

Végül rájöttem, hogy nem volt olyan mértékben ijesztő a vizsga, mint gondoltam. Nem is feleltem annyira rosszul, mint hittem. Azt is levontam tanulságul, hogy a jövőben alaposan és folyamatosan kell tanulnom.

Matkó Lídia 8.o.

Lélektől lélekig

Az atya válaszol...

Az idei évben új sorozatot indítunk újságunkban. Megkértük Burger Ferenc atyát, hogy az iskolánk diákjait (gyerekeket, kamaszokat) érdeklő kérdésekre válaszoljon lapunk hasábjain.

Kérésünket meghallgatta, és az összegyűjtött kérdések közül azonnal válaszolt is néhányra.

1. Kérdés: Ismerek egy 14 éves lányt. Eddig nem hitt Istenben (mert nem tud hinni addig, amíg Isten be nem bizonyítja, hogy Ő van...), de szeretne hinni. Hogyan induljon el ezen az úton? Járjon templomba? Olvassa a Bibliát? Én szoktam neki Istenről beszélni, minden kérdésére megpróbálok válaszolni...

A vallásunk lényege, hogy barátságban vagyunk Jézussal. Ez a barátság azt jelenti, hogy érte és miatta teszünk meg dolgokat, vállalunk olyan nehézségeket, melyeket más okból nem tennénk meg és persze örülünk is annak, hogy hozzá tartozunk. Ha meg tudod mutatni a barátnődnek, hogy mi tesz téged boldoggá ebben a kapcsolatban, akkor valószínűleg elgondolkodik majd ezen, hiszen ha téged szeret, becsülni fogja a te "barátodat" is. A többi, ami vallási külsőségekhez tartozik csak később jönnek, melyek fontosak ugyan, de nem cserélhetők fel.

2. Kérdés: Ferenc atya szerint a jövőmmel kapcsolatban (pl., hogy melyik középiskolába menjek tanulni) melyik vélemény a fontosabb: az, amit a szüleim szeretnének, vagy az, amit én gondolok? A szüleimmel gyakran veszekszünk ezen...

A felnőttek véleményét kérd ki a pályaválasztásban - a szüleid, a tanáraid véleménye nagyon fontos - a döntésben, egészen biztos, hogy nem akarnak neked rosszat. A te véleményed szintén fontos, amikor döntés előtt állsz. Három kérdésre adj választ magadnak: Képes vagyok-e arra, amit szeretnék? Szükség van-e arra, amit választani készülök? Van-e lehetőségem annak megvalósítására? Ha ezekre tudsz válaszolni, akkor ezekkel állj a szüleid elé, és érvelj az mellett, amit szeretnél, és közösen döntsetek.

HÍREK

Hamarosan döntenie kell... TISZTELT SZÜLŐK!

Közeledik az idő, amikor gyermekük számára iskolát kell választaniuk. Tudjuk, ez nem könnyű feladat, hiszen óriási a kínálat, és döntésük nagymértékben meghatározza gyermekük jövőjét.

Ezért szeretnénk segítséget nyújtani Önöknek.

Iskolánk a 2012/2013-as tanévben is egy teljesen felújított, szaktantermekkel, könyvtárral és olvasóteremmel, valamint európai szintű tornateremmel bővített épületben várja a leendő első osztályosokat. 1-2. évfolyamaink **iskolaotthonos** rendszerben működnek. Továbbra is kiemelkedően foglalkozunk az **idegen nyelv** — angol/német — és az **informatika** tanításával (20 új számítógéppel, nyomtatóval és internet-csatlakozással felszerelt szaktanteremben), a **tehetséggondozással**, valamint a **lassabban érő, részképesség-zavarokkal küzdő** gyermekek felzárkóztatásával. Biztosítjuk a mindennapos testnevelést, a néptánc tanítását alsóban. A művészeti oktatás kiemelt helyet foglal el iskolánkban (drámapedagógia, színjátszási lehetőség, énekar, kézműves szakkör). Színvonalas **kulturális és szabadidős** programokat szervezünk tanulóinknak.

Kedves Szülő!

Szeretettel várjuk az iskolánkba! **Február és március** hónapban szeretnénk megismerkedni Önnel és leendő első gyermekeivel. Ezért szombat délelőttönként előkészítő/ismerkedő foglalkozásokat szervezünk.

Ezek a találkozások lehetőséget adnak arra, hogy Ön közelebbről megismerje iskolánkat, pedagógusainkat, pedagógiai programunkat, helyi tantervünket és oktatási-nevelési tevékenységünket.

A gyermekeknek szervezett foglalkozások célja, hogy **feloldja** az idegen környezettel, az új tevékenységgel szemben fennálló szorongásokat, gátlásokat, **felmérje** a gyermekek érdeklődését, képességeiket. Ezek a játékos tevékenységek felkészítik őket a sikeres, örömteli iskolakezdesre is.

A FOGLALKOZÁSOK IDŐPONTJAI:

2012. február 4., 11., 18., 25., március 3., 10., 24., 31. szombatokként 9-10 óra között

A foglalkozásokra iskolánk titkárságán is lehet jelentkezni munkanapokon 8-16 óra között személyesen, vagy telefonon

A nyit napok időpontja:
február 15. és 18.,
szerda és csütörtök
7.55-12.00 óra között

Iskolánk címe:
Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda
2199 Pécel, Kossuth tér 7.
Telefon: (06-25) 547-301

Szeretettel várjuk
Gyermekeivel szombatokként, és
nyit napjainkon is!
Az iskola nevelőtestülete

SZÜLŐI ÉRTEKEZLETEK

2012. január 23. (hétfő) - 18. 00

1. osztály
2.a osztály
2.b osztály
8. osztály

2012. január 24. (kedd) - 18.00

3.a osztály
3.b osztály
5. osztály

2012. január 25. (szerda) - 18.00

4. osztály
6. osztály
7. osztály

2012. január 25. (szerda) - 17.00

Szülei értekezlet a sítáborba menő
tanulók szüleinek.

*A 6 osztályos gimnáziumokban
2012. január 20-án,*

*A 4 osztályos gimnáziumokban
2012. január 21-én*

tartják a központi írásbeli

felvételi vizsgákat

*matematika és magyar nyelv-
és irodalom*

tantárgyakból.

Minden felvételizőnek

nagyon sok sikert kívánunk!

Farsang február 10.!

A Hello Teens Play and win angol nyelv-
vi

levelezőversenyen

III. helyezést ért el:

Miskolczi Noel 4.o.,

Fogarasi-Krauss Tamás 4.o.,

Ecsedi Tamás 4.o.

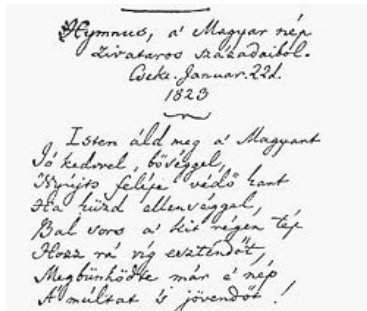
Prodalmi köldségkosár

Tanár: - Miért költözött Arany János Pestre?

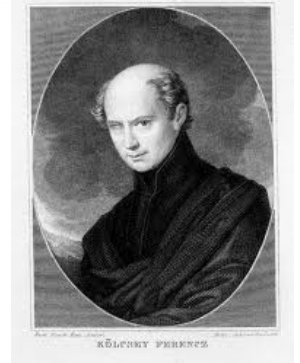
Diák: - Mert egyedül akart lenni...

Tanár: - Mikor költözött Arany János Pestre?

Diák: - Amikor intett neki Petőfi szelleme... a csatamezőről...

A Magyar Kultúra Napján

1. Mikor született Kölcsey Ferenc Himnusz című műve?
 - a) 1823
 - b) 1836
 - c) 1848
2. Milyen formai sajátosságok kötik össze a Himnuszt és a Szózatot?
 - a) keretes szerkezetűek
 - b) istenes versek
 - c) mindkettőben szerepel Árpád vezér
3. Melyek azok a szövegben pontosan azonosítható történelmi események, melyeket mindkét mű említ?
 - a) a honfoglalás, Hunyadi János harcai
 - b) a honfoglalás, a tatárjárás
 - c) a tatárjárás, a törökdúlás
4. Melyik műben szerepel Tokaj?
 - a) Himnusz
 - b) Szózat
 - c) egyikben sem
5. Milyen költői eszköz található a következő sorban: "S nyögte Mátyás bús hadát Bécsnek büszke vára"?
 - a) anafora
 - b) allegória
 - c) alliteráció
6. Ki zenésítette meg a Himnuszt?
 - a) Egressy Béni
 - b) Liszt Ferenc
 - c) Erkel Ferenc
7. Melyik hangzik el a Magyar Rádió és a Televízió éjjeli műsorzárásakor?
 - a) Himnusz
 - b) Szózat
 - c) egyiké sem
8. Igaz-e, hogy Himnusz műfaja óda?
 - a) igen
 - b) nem
 - c) egyiké sem az
9. Milyen emléknap lett 1823. január 22., a Himnusz születésének napja?
 - a) a költészet napja
 - b) a magyar kultúra napja
 - c) a magyarok világnapja

A megfejtéseket a könyvtárban adjátok le!

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.